

Artikelgewijze toelichting op verordening ex artikel 212 Gemeentewet

Artikel 2. Programmabegroting

Artikel 2 bevat een aantal bepalingen over de inrichting van de begroting waarin de kaderstellende functie van de deelraad tot uiting komt. De deelraad legt op basis van dit artikel een belangrijk deel van de infrastructuur van de begroting vast, evenals de kengetallen waarop de deelraad wil sturen en controleren.

Op basis van het Besluit Begroting en Verantwoording provincies en gemeenten bepaalt het stadsdeel zelf het aantal programma's binnen de begroting en de inhoud van deze programma's. Hierdoor kan de deelraad de begrotingsopzet aanpassen aan de eigen politiek-bestuurlijke wensen. Zo kan de deelraad programma's indelen naar doelgroepen of indelen volgens de pijlers van het grote stedenbeleid. Omdat er een politiek-bestuurlijke keuze ten grondslag ligt aan de indeling van de programma's, stelt de deelraad de indeling vast. Meestal zal die vaststelling voor enkele jaren gelden, bijvoorbeeld voor een gehele deelraadsperiode. Indien daartoe aanleiding is, kan de deelraad de indeling wijzigen. Bij de indeling van de programma's zal aandacht worden besteed aan mogelijke aanbevelingen en/of richtlijnen van de Centrale Stad.

Een programma is gebaseerd op de drie w-vragen: wat willen we bereiken, wat gaan we daar voor doen en wat mag dat kosten? Vooral voor de eerste twee vragen zullen in de praktijk indicatoren nodig zijn. Aan de hand van die indicatoren kan de deelraad zijn kaderstellende functie vervullen. Ook dienen zij om de deelraad de gelegenheid te bieden zijn controlerende functie in te vullen door de uitkomsten en resultaten van de programma's te beoordelen. In het dualistisch bestel moet de deelraad de w-vragen zelf beantwoorden; hij kan dat niet overlaten aan het dagelijks bestuur en/of de ambtelijke organisatie.

Artikel 3. Producten

De deelraad stelt de begroting vast. Ter uitvoering van de begroting stelt het dagelijks bestuur - zoals geregeld in het Besluit Begroting en Verantwoording - een productenraming op. Het dagelijks bestuur is vrij in het aantal producten en de indeling daarvan. De productenraming is in de systematiek van het besluit geen onderdeel van de begroting. De deelraad kan van oordeel zijn dat hij bij de begroting en verantwoording een overzicht wil hebben van welke producten er bij de programma's horen. Dit wordt geregeld in het eerste lid.

Artikel 4. Kaders begroting

De artikelen 2 en 3 betreffen vooral de infrastructuur van de begroting. Artikel 4 gaat over het meerjarige budgettaire kader. Dat vormt, zoals in de meeste gemeenten gebruikelijk is, de grondslag voor de eigenlijke begroting. Gegeven het grote belang van het budgetrecht van de deelraad, is het logisch dat de deelraad expliciet een budgettair kader vaststelt.

Artikel 5. Uitvoering begroting

In artikel 5 legt de deelraad het dagelijks bestuur een aantal eisen op dat voor een goede uitvoering van de begroting noodzakelijk is. In het eerste lid wordt bepaald dat het dagelijks bestuur de rechtmatigheid, de doeltreffendheid en de doelmatigheid van de uitvoering dient te waarborgen. Lid 2 stelt eisen aan de onderwerpen die van belang zijn voor de opstelling van de productenraming. In het duale stelsel geeft de deelraad geen nadere uitvoeringsregels om aan de prestatie-eis te voldoen. Deze uitvoeringsregels zijn aan het dagelijks bestuur.

Artikel 6. Interne controle

De deelraad legt in dit artikel enkele basiscondities vast voor de interne controle. Daarmee verkrijgt de deelraad de zekerheid dat het dagelijks bestuur aan de eisen genoemd in met name artikel 5, eerste lid, zal kunnen voldoen. Deze verordening geeft in het eerste lid aan het dagelijks bestuur de opdracht voor de inrichting van de financiële organisatie verschillende maatregelen te treffen op het gebied van interne controle, bijvoorbeeld een adequate functiescheiding. Voor een goede interne controle zijn echter aanvullende onderzoeken nodig. In het tweede lid van artikel 6 geeft de deelraad aan, welke onderzoeken hij nodig acht om de eisen van controle te waarborgen en met welke frequentie deze onderzoeken worden uitgevoerd.

Het derde lid regelt dat het dagelijks bestuur op grond van de uitkomsten van de onderzoeken bij tekortkomingen maatregelen tot herstel treft en dat de deelraad over de uitkomsten van de onderzoeken en de eventuele maatregelen tot herstel op de hoogte wordt gebracht.

De genoemde onderzoeken in dit artikel omvatten niet de interne onderzoeken van het dagelijks bestuur naar de doelmatigheid en de doeltreffendheid van het gevoerde bestuur. Regels voor deze interne onderzoeken zijn opgenomen in de verordening artikel 213a Gemeentewet.

Artikel 7. Tussentijdse rapportage

Artikel 7 regelt wanneer het dagelijks bestuur tussentijds over de stand van zaken in het lopende begrotingsjaar moet worden geïnformeerd. In dit artikel is gekozen om de periodiciteit aan elk stadsdeel afzonderlijk over te laten vanwege verschillende informatiebehoeften. Door het vastleggen van de datum in het artikel kan

het dagelijks bestuur een maximale termijn vastleggen, waarbinnen de tussenrapportages worden samengesteld en opgeleverd.

In het derde lid van het artikel worden kaders gegeven voor de inrichting van de tussenrapportages. In het vierde lid geeft het dagelijks bestuur aan waarover hij in elk geval in de tussenrapportages wil worden geïnformeerd. Om de stadsdeel organisatie niet op te zadelen met een rapportagecircuit is het natuurlijk wel zaak, dat de tussenrapportages niet te uitgebreid en overzichtelijk zijn.

Artikel 8. Jaarrekening

Artikel 8 is het sluitstuk van de begrotingscyclus, de verantwoording over de begrotingsuitvoering door het dagelijks bestuur, c.q. de controle van de deelraad daarop. Basis daarvoor is de productrealisatie. In het eerste lid wordt daarvoor een kwaliteitseis gesteld. Het tweede lid is de tegenpool van artikel 2, lid 2.

Artikel 9. Tussentijdse informatieplicht

Dit artikel gaat in op de informatieplicht van het dagelijks bestuur voor nieuwe, niet in de begroting opgenomen activiteiten.

De deelraad autoriseert het dagelijks bestuur met het vaststellen van de begroting op hoofdlijnen het vastgestelde beleid uit te voeren. Hiermee worden alle afzonderlijke verplichtingen (materieel dan wel financieel) die in de programma's besloten liggen geaccordeerd. Bij de uitvoering van de begroting geldt voor het dagelijks bestuur de informatieplicht uit het vierde lid artikel 169 Gemeentewet. Bij het aangaan van verplichtingen of het uitoefenen van bevoegdheden door het dagelijks bestuur met ingrijpende gevolgen voor het stadsdeel moet het dagelijks bestuur eerst het gevoelen van de deelraad inwinnen. De deelraad schrijft nu in dit artikel voor welke privaatrechtelijke rechtshandelingen in elk geval vooraf aan de deelraad moeten worden gemeld. De deelraad perkt hiermee de beoordelingsvrijheid in van het dagelijks bestuur door zelf te bepalen wat belangrijk genoeg is om vooraf aan de deelraad mee te delen. De deelraad schept op deze wijze echter ook zekerheid voor het dagelijks bestuur. Het dagelijks bestuur weet welke informatie hij in elk geval vooraf aan de deelraad moet meedelen. Het haalt mogelijke misverstanden en politieke spanningen uit de lucht.

Voor verschillende privaatrechtelijke rechtshandelingen zijn in de verordening limietbedragen ingevuld. Bij de rechtshandelingen boven deze limieten wordt het dagelijks bestuur verplicht vooraf het gevoelen van de deelraad in te winnen. Beneden deze bedragen blijft overigens de informatieplicht voor het dagelijks bestuur gelden, zoals neergelegd in artikel 169, vierde lid, Gemeentewet, dat wil zeggen dat het dagelijks bestuur gehouden is de deelraad te informeren over het gebruik van dagelijks bestuurbevoegdheden indien er om welke reden dan ook ingrijpende gevolgen zijn te verwachten.

Het is natuurlijk wel zaak dat de limietbedragen in de verordening voldoende hoog zijn vastgesteld, zodat het dagelijks bestuur niet bij elke kleine zaak eerst de deelraad moet raadplegen. Hierdoor zou kostbare tijd van de deelraad en het dagelijks bestuur verloren gaan en zou de handelingsvrijheid van het dagelijks bestuur worden beperkt. Iets wat de dualiseringsoperatie juist probeert te voorkomen. De deelraad en het dagelijks bestuur zullen steeds de kosten die aan de informatievoorziening is verbonden versus het nut moeten afwegen. Al snel namelijk wordt er in de praktijk een overvloed aan informatie gevraagd.

Artikel 10. Reserves en voorzieningen

Een belangrijk beleidsmatig aspect betreft de omvang van het eigen vermogen van een stadsdeel. Het eigen vermogen van een stadsdeel bestaat uit de algemene reserves en bestemmingsreserves. De vragen hoe groot het eigen vermogen moet zijn om risico's op te vangen en of een investering wordt gefinancierd door belastingverhoging of door het interen op het eigen vermogen, zijn financieel beleidsmatige vragen die thuishoren bij de deelraad. Artikel 10 bepaalt, dat het dagelijks bestuur de ontwikkeling van de reserves en voorzieningen bij de begroting en jaarrekening onder de loep neemt.

Artikel 11. Waardering & afschrijving vaste activa

Artikel 212 Gemeentewet stelt dat de financiële uitgangspunten voor het financieel beleid, het financieel beheer en de inrichting van de financiële organisatie in elk geval regels bevat voor waardering en afschrijving van activa. In artikel 11 staat dat deze regels nader worden uitgewerkt in een notitie die door de deelraad wordt vastgesteld. De leden 1 tot en met 4 regelen welke onderwerpen in ieder geval nader worden uitgewerkt

De vaste activa worden verplicht ingedeeld in immateriële vaste activa, materiële vaste activa en financiële vaste activa. De immateriële vaste activa worden verdeeld in de kosten voor onderzoek en ontwikkeling voor een bepaald actief en de kosten verbonden aan het sluiten van geldleningen en het saldo van agio en disagio. De materiële vaste activa worden onderverdeeld in materiële vaste activa met economisch nut en materiële vaste activa met alleen maatschappelijk nut.

Het eerste lid bepaalt, dat de kosten voor onderzoek en ontwikkeling voor een bepaald actief lineair worden afgeschreven in 4 jaar. Deze immateriële activa mogen volgens het "Besluit begroting en verantwoording gemeenten en provincies" ook ineens ten laste van het resultaat worden gebracht, maar als voor activering wordt gekozen, geldt een maximale afschrijvingstermijn van 4 jaar.

Het tweede lid geeft een richtlijn voor de afschrijvingstermijnen van de materiële vaste activa met economisch nut. De afschrijvingswijze van deze activa is lineair. De afschrijvingstermijnen worden afgestemd op de specifieke stadsdeelsituatie. De maat voor de afschrijvingstermijnen is de economische levensduur.

Het derde lid geeft een opsomming van de activa van het stadsdeel, welke slechts een maatschappelijk en geen economisch nut hebben. Investerings in vaste activa met alleen maatschappelijk nut mogen ineens ten laste van de exploitatie worden gebracht. Deze investeringen genereren geen inkomsten en brengen bij verkoop geen geld op.

Het vierde lid bepaalt, dat activa met alleen maatschappelijk nut onder aftrek van bijdragen van derden en bestemmingsreserves direct ten laste van de exploitatie worden gebracht. Ondanks het gegeven dat activering van deze activa geeft een opwaartse vertekening van het eigen vermogen mogen dergelijke investeringen uit budgettaire overwegingen met toestemming van de deelraad worden geactiveerd. Dit kan nodig zijn ingeval een stadsdeel een (aantal) zeer grote investeringen in de openbare ruimte wil uitvoeren. Een stadsdeel kan bij een dergelijk (meerjarige) investering de begroting mogelijk niet sluitend krijgen. Dit is echter wel verplicht. Artikel 189 Gemeentewet bepaalt namelijk, dat de begroting in enig jaar in evenwicht is, dan wel evenwicht in de eerstvolgende jaren tot stand wordt gebracht.

Artikel 12. Waardering oninbare vorderingen

Artikel 12 geeft de regels voor de bepaling van de hoogte van de voorziening voor oninbare vorderingen. Hierbij is gekozen om een voorziening getroffen op basis van een in te schatten percentage van oninbaarheid, omdat individuele beoordeling meestal subjectief en lastig in te schatten is.

Artikel 13. Kostprijsberekening

In artikel 13 is de grondslag voor de bepaling van heffingen en tarieven neergelegd, zoals dat door artikel 212, lid 2, let b Gemeentewet wordt geëist. De grondslag voor de hoogte van heffingen en tarieven is namelijk politieke besluitvorming door de deelraad op basis van de geraamde hoeveelheden en de geraamde kostprijzen. Kostprijzen laten zich op vele manieren berekenen. In dit artikel worden uitgangspunten voor de bepaling van de kostprijzen gegeven.

Artikel 13, lid 1 bepaalt, dat naast de direct aan een product toe te rekenen kosten ook de indirecte kosten die rechtstreeks samenhangen met de vervaardiging van het product, worden meegenomen voor de kostprijsbepaling. Zo worden bijvoorbeeld de salariskosten van de stadsdeelvoorzitter niet meegenomen bij de kostprijsberekening van de afvalstoffenheffing, maar het toe te rekenen deel van de overhead van de directie van het stadsdeel waaronder de afvalinzameling valt wel.

Artikel 229b, lid 2, Gemeentewet stelt, dat bijdragen aan voorzieningen voor noodzakelijk onderhoud van de betrokken activa voor bepaling van de geraamde kostprijs en dus voor de bepaling van het tarief of de heffing mogen worden meegenomen.

Op grond van lid 2 wordt ook de compensabele BTW meegerekend in de berekening van de tarieven voor reinigingsrechten en afvalstoffenheffing. De begroting en jaarstukken zijn exclusief deze compensabele BTW, maar voor dit soort heffingen is echter in de wet bepaald dat ze wel meegenomen mogen worden in de kostprijsberekening. Gemeenten (en dus ook stadsdelen) mogen deze BTW weliswaar compenseren, maar ontvangen als tegenhanger hiervan ook een lagere uikering uit het Gemeentefonds (voor stadsdelen uit het Stadsdeelfonds).

Artikel 14. Registratie bezittingen en activa

Voor een goed beeld van de financiële positie is een volledige registratie van de gemeentelijke bezittingen onontbeerlijk. Om te garanderen dat de registratie actueel en juist is, wordt in dit artikel het dagelijks bestuur opgedragen periodiek de registratie te controleren en bij afwijkingen maatregelen tot herstel te treffen.

Artikel 15. Lokale heffingen

Het nieuwe artikel 212 Gemeentewet eist in het tweede lid, onderdeel b, dat de verordening 212 Gemeentewet minimaal de grondslagen bevat voor de berekening van de door het gemeentebestuur in rekening te brengen tarieven voor rechten als bedoeld in artikel 229b Gemeentewet en in rekening te brengen heffingen als bedoeld in artikel 15.33 Wet milieubeheer. In dit artikel is er voor gekozen om als uitgangspunt van het financieel beleid de grondslagen voor de bepaling van heffingen, tarieven en prijzen in het algemeen te verankeren. Zo zijn ook opgenomen regels voor de bepaling van de lokale belastingen op stadsdeelniveau.

Het eerste lid van artikel 15 regelt, dat het dagelijks bestuur eens in de vier jaar in de begroting of in een kaderstellende nota aandacht besteden aan de lokale heffingen.

De nota of paragraaf in de begroting bevat onder andere een overzicht van de overige verordeningen, waarin heffingen, tarieven en prijzen voor het stadsdeel Nieuw-West zijn vastgelegd. Zo kan de deelraad op grond van de nota ook de actualisatie van deze verordeningen agenderen.

Artikel 229b Gemeentewet en artikel 15.33 Wet milieubeheer stellen echter randvoorwaarden aan de hoogte van de meeste tarieven en heffingen. Behalve tarieven voor het geven van gemakkelikheden en belastingen mogen de tarieven en heffingen niet het bedrag van de geraamde kostprijs te boven gaan. Voor het vaststellen van de hoogte van de verschillende tarieven en heffingen heeft de deelraad dus de geraamde kostprijs per tarief c.q. heffing nodig.

In afwijking van de voorgaande alinea is bij meer producten en diensten opgenomen in één verordening het mogelijk dat een bepaald product hoger wordt geprijsd dan de geraamde kostprijs zolang het totaal van de geraamde opbrengst de totale kosten van de in de verordening genoemde producten en

diensten niet overschrijdt. Dit is het geval bij de leges, welke in de regel bijeen worden gebracht in één legesverordening.

Voor inzicht in de hoogte van de baten in begrotingstechnische zin heeft de deelraad ook informatie nodig over de geraamde afzet in hoeveelheid. Het tweede lid regelt, dat het dagelijks bestuur de geraamde kostprijs per verordening en de geraamde hoeveelheden per product/dienst aan de deelraad verstrekt voor vaststelling van de heffingen, tarieven en prijzen. Het derde lid regelt over welke feiten aangaande de lokale lasten de deelraad in elk geval in de verplichte paragraaf lokale heffingen bij de begroting en jaarstukken wordt geïnformeerd. Hier kan de deelraad invulling geven aan zijn eigen informatiebehoefte over de lokale lasten en heffingen. Het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten schrijft de minimumeisen voor die in de paragraaf moeten worden vermeld, namelijk:

- a. de geraamde inkomsten;
- b. het beleid ten aanzien van de lokale heffingen;
- c. een overzicht op hoofdlijnen van de diverse heffingen;
- d. een aanduiding van de lokale lastendruk;
- e. een beschrijving van het kwijtscheldingsbeleid.

Daarnaast kan men bijvoorbeeld opnemen:

- f. de kostendekkendheid van de rioolrechten, reinigingsheffing en afvalstoffenheffing;
- g. de lokale lastendruk voor eenpersoonshuishoudens, meerpersoonshuishoudens en bedrijven;
- h. het aantal en het bedrag aan kwijtscheldingen;
- i. de waardeontwikkeling van onroerende zaken in het stadsdeel.

Artikel 16. Weerstandvermogen

Een stadsdeel loopt risico's. Deze risico's zijn van uiteenlopende aard. Tegen een deel van deze risico's kan een stadsdeel zich verzekeren, voorzieningen treffen, of ze op een andere manier opvangen. Voor een deel van de risico's is dit echter niet het geval. Daarnaast kiezen gemeenten er soms voor om voor bepaalde verzekerbare risico's eigen risicodragers te worden door zich bewust niet voor deze risico's te verzekeren. De niet verzekerde risico's kunnen, als ze zich voordoen, (grote) financiële consequenties tot gevolg hebben. Het is dus zaak dat het stadsdeel zich bewust is van de risico's die het loopt, en dat het deze beheerst. Het uitsluiten van risico's is echter niet mogelijk. "Waar gehakt wordt vallen spaanders". Niet verzekerde risico's die zich voordoen, moet het stadsdeel opvangen met het eigen vermogen, door belastingverhoging of door beleidsmatige ombuigingen op de begroting.

Het eerste lid van artikel 17 eist dat het dagelijks bestuur eens in de vier jaar of in de begroting of in een nota uiteenzet hoe het dagelijks bestuur omgaat met de inventarisatie en beheersing van risico's. Dit zijn bijvoorbeeld regels over welke

bezittingen van het stadsdeel moeten worden verzekerd en welke procedures hiervoor gelden.

Het dagelijks bestuur moet in deze nota de risico's kwantificeren en aan de hand ervan het gewenste weerstandscapaciteit bepalen.

Het tweede lid regelt over welke risico's en hun financiële consequenties de deelraad in de verplichte paragraaf weerstandsvermogen van de begroting en de jaarstukken moet worden geïnformeerd. Het "Besluit Begroting en Verantwoording provincies en gemeenten" verplicht een aantal zaken op te nemen in de paragraaf, namelijk:

- a) een inventarisatie van de weerstandscapaciteit;
- b) een inventarisatie van de risico's;
- c) het beleid voor de weerstandscapaciteit en de risico's;

Artikel 17. Onderhoud kapitaalgoederen

Artikel 17 regelt de begrotings- en verantwoordingsinformatie aan de deelraad over het onderhoud aan kapitaalgoederen. De verantwoordingsinformatie wordt gesplitst. Het eerste en het tweede lid regelen, dat er of in de begroting of in nota's in wordt gegaan op het onderhoud van de verschillende categorieën kapitaalgoederen. Hierbij kan op de stand van zaken worden ingegaan en kan de deelraad de kaders voor het toekomstig beleid uiteenzetten.

Artikel 17, derde lid, regelt over welke feiten aangaande het financieel beheer van het onderhoud van kapitaalgoederen de deelraad in de verplichte paragraaf onderhoud kapitaalgoederen bij de begroting en jaarstukken in elk geval geïnformeerd wordt. Hier kan de deelraad invulling geven aan zijn eigen informatiebehoefte over het onderhoud kapitaalgoederen. Het Besluit Begroting en Verantwoording provincies en gemeenten schrijft enige feiten voor, die in de paragraaf moeten worden vermeld. Namelijk het beleidskader, de daaruit voortvloeiende financiële consequenties en de vertaling daarvan in de begroting van het onderhoud wegen, het onderhoud riolering, het onderhoud water, het onderhoud groen en het onderhoud gebouwen.

Artikel 18. Bedrijfsvoering

Het domein van de ambtelijke organisatie is de verantwoordelijkheid van het dagelijks bestuur. Beleid op dit gebied wordt in de eerste plaats vormgegeven door het dagelijks bestuur. Hierover wordt de deelraad niet apart geïnformeerd. Het tweede lid regelt verder over welke feiten aangaande het financieel beheer van de bedrijfsvoering de deelraad in de verplichte paragraaf bedrijfsvoering geïnformeerd wordt.

Artikel 19. Verbonden partijen

Artikel 19 stelt regels voor de verantwoordingsinformatie over de verbonden partijen. In een nota wordt eens in de vier jaar ingegaan op de kaders voor het toekomstig beleid.

Omdat de begroting, jaarstukken en nota's openbare stukken zijn, kan vermelding van bepaalde in de verordening vereiste informatie de belangen van het stadsdeel schaden. We kunnen bijvoorbeeld denken aan het voornemen om een financieel belang af te stoten. Publicatie van dit voornemen kan in bepaalde situaties de onderhandelingspositie van het stadsdeel aantasten. Deze gegevens worden niet herkenbaar in de begroting, jaarstukken en openbare nota's opgenomen. Op grond van het Besluit Begroting en Verantwoording dient een lijst van verbonden partijen te worden bijgehouden.

Artikel 20. Grondbeleid

Een belangrijke taak van het stadsdeel is het daadwerkelijk ingrijpen in de ruimtelijke ordening van het stadsdeel door zelf vastgoedlocaties te (laten) ontwikkelen. In de begroting wordt aandacht geschonken aan de kaders voor het grondbeleid.

Het tweede lid van artikel 20 schrijft de feiten voor aangaande het grondbeleid waarover in elk geval in de verplichte paragraaf grondbeleid wordt gerapporteerd.. Dit naast de verplichtingen die het Besluit Begroting en Verantwoording voorschrijft. Het besluit schrijft voor:

- a) een visie op het grondbeleid in relatie tot de realisatie van de doelstellingen van de programma's die zijn opgenomen in de begroting;
- b) een aanduiding van de wijze waarop het stadsdeel het grondbeleid uitvoert;
- c) een actuele prognose van de te verwachten resultaten van de totale grondexploitatie;
- d) een onderbouwing van de geraamde winstneming;
- e) de beleidsuitgangspunten omtrent de reserves voor grondzaken in relatie tot de risico's van de grondzaken.

Daarnaast kan men denken aan:

- a) huidige vastgoedpositie;
- b) de aan- en verkoop van vastgoed;
- c) de deelname in PPS-constructies;

- d) de geraamde kosten en opbrengsten per in ontwikkeling genomen project;
- e) in erfpacht uitgegeven gronden;
- f) inkomsten erfpacht en bijstelling erfpachtvergoedingen.

Omdat de begroting, jaarstukken en nota's openbare stukken zijn, kan vermelding van bepaalde in de verordening vereiste informatie de belangen van het stadsdeel schaden. We kunnen bijvoorbeeld denken aan het voornemen om een financieel belang af te stoten. Publicatie van dit voornemen kan in bepaalde situaties de onderhandelingspositie van het stadsdeel aantasten. Deze gegevens worden niet herkenbaar in de begroting, jaarstukken en openbare nota's opgenomen.

Artikel 21. Verstrekking subsidies

Een belangrijke uitgaande middenstroom, die de kaderstellende rol en het budgetrecht van de deelraad raakt, betreft de verstrekking van gemeentelijke subsidies. Hiervoor is geen paragraaf bij de begroting en de jaarstukken opgenomen. Artikel 4.23 Algemene wet bestuursrecht vereist dat een subsidie slechts door een bestuursorgaan kan worden verstrekt op grond van een wettelijk voorschrift. Het voorschrift moet regelen voor welke activiteiten subsidies kunnen worden verstrekt. Voor incidentele gevallen met een subsidieduur van ten hoogste vier jaar geldt het bovengenoemde vereiste niet.

Het stadsdeel heeft op grond van deze wettelijke bepaling een subsidieverordening vastgesteld. In dit artikel is dit dan ook vastgelegd.

Artikel 22. Financiële administratie

Een belangrijk onderdeel van de administratie is de financiële administratie. Bij algemene maatregel van bestuur stelt het Rijk eisen aan de verantwoordingsinformatie van gemeenten. In het Besluit Begroting en Verantwoording zijn onder andere waarderingsgrondslagen, balansindeling en verplicht op te leveren financiële gegevens vastgelegd. Vanuit de financiële administratie moeten gegevens worden aangeleverd voor de financiële verantwoordingsinformatie aan de deelraad, maar ook aan gedeputeerde staten (in hun rol als toezichthouder), het Rijk, de Europese Unie etc.

Artikel 23. Administratie

In artikel 23 worden de kaders gegeven voor de inrichting van administraties van het stadsdeel. In hoofdlijnen wordt opgedragen welke gegevens moeten worden vastgelegd en aan welke eisen de vastgelegde gegevens moeten voldoen. Deze verordening regelt niet – inherent aan het dualisme – de regels en activiteiten die daarvoor in de uitvoering nodig zijn. Dat is een taak van het dagelijks bestuur.

Deze zal deze zaken wel in een besluit moeten vastleggen voor de aansturing van de ambtelijke organisatie. Een en ander geldt ook voor artikel 22, 24 en 25

Artikel 24. Financiële organisatie

In dit artikel worden uitgangspunten voor de inrichting van de financiële organisatie gegeven, waaraan het dagelijks bestuur bij het stellen van regels voor de ambtelijke organisatie invulling moet geven. De uitgangspunten vormen kaders voor het dagelijks bestuur, waaraan hij zich moet houden.

In de onderdelen a en b worden eisen gesteld aan de toedeling van taken aan organisatieonderdelen van het stadsdeel en de toewijzing van functies aan functionarissen. In het onderdeel c worden eisen gesteld aan de volmacht en mandaat daarover.

Artikel 25. Inkoop

De inkoop van goederen en diensten en de aanbesteding van werken zijn belangrijke en kwetsbare activiteiten die een groot budgettair effect kunnen hebben.

Het hanteren van een protocol is naast de desbetreffende administratieve aspecten tevens te zien als een vorm van risicobeheersing. De aansprakelijkheid kan worden beperkt en er wordt jegens derden rechtszekerheid gecreëerd. Artikel 25 legt aan het dagelijks bestuur de zorg op om regels op te stellen voor de aanbesteding van werken en inkoop van goederen en diensten. De regelgeving van de Europese Unie dient daarbij nageleefd te worden. Doordat de regels worden vastgelegd kan de accountant bij zijn controle van de jaarstukken nagaan of de interne regels (en de Europese regelgeving) zijn nageleefd, het is een onderdeel van de rechtmatigheidtoets. De accountant beoordeelt hiervoor eveneens het systeem van interne regels.

Artikel 26. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in de plaats van de afzonderlijke verordeningen van de stadsdelen Geuzenveld/Slotermeer, Osdorp en Slotervaart/Overtoomse Veld.

Artikel 27. Citeertitel

In dit artikel wordt de naam gegeven, waarmee men in de bestuurlijke stukken van het stadsdeel naar deze verordening kan verwijzen.